

diaridegirona.cat

diaridegirona.cat és un producte d'[Editorial Prensa Ibérica](#) Queda terminantment prohibida la reproducció total o parcial dels continguts oferts a través d'aquest mitjà, llevat autorització expressa de diaridegirona.cat. [Ultima del dia](#)

paper de diumenge

diumenge 23 de maig del 2010

'THALASSA' I EL LECTOR

FRANCESC CRUANYES Thalassa aplega cada nit de divendres una munió de feligresos fervents i d'agnòstics penitents. Són si fa no fa una secta amarga i oculta: la d'aquells que juren i perjuren que voldrien viure a la vora de la mar, en mar, del mar, amb mar, mar endins, dins del mar, mar enfora. Són creients no practicants.

Thalassa és un mot grec comú i és el nom propi d'un programa de televisió (Canal 33) que curiosament s'emet els divendres al vespre, quan s'acaba la setmana ordinària.

Cansats i farcits de tedi, els espectadors d'aquesta raresa de la graella televisiva s'escarxofen al sofà talment com si el menjador del piset fos la cabina d'un veler, i el balcó, l'horitzó. Thalassa no és el mar, és l'altra vida, la sal a l'abast.

Quantes animetes no es diuen cada dia de cada dia que el destí natural era salpar, navegar! A cada oficina, un grumet. A cada despatx, un patró. El món és farcit d'inconformistes resignats, paletes amb vocació de poeta, enginyers sense calculadora, pagesos amb sextant. El mar sempre amaga una illa, i tot infeliç somia tresors.

El parèntesi del cap de setmana comença per a molts mortals amb una punta de pecat, un cop de rem a la pantalla, un intent d'insubmissió. Fan Thalassa i el deler frega la realitat. Comença la sessió i el boig de mar s'emociona. A mig reportatge el vent s'ensopeix. Als títols de crèdit ja toca de peus a terra. S'acaba Thalassa i la il·lusió toca a port.

Terra, terra...!, crida el capità de la sardina, i triomfa la religió oficial. Un cop més, a la tele, tot és mentida. Sort que per guarir-nos la ferida, després de Thalassa, fan L'hora del lector.

